

PUSZTAI ZOLTÁN

Akárha valóság lenne

*feketerigó a fűben
ibolyák hóvirágok
a boldogság korszerűtlen
faágon tollcsomó károg*

*gumilabda után lohol
olykor egy pedigrés kutya
és testközelben az ostor
és molyette babaruha*

*a holnapután is régen
pedig tegnap se volt talán
de fűrtökben hófehéren*

*illatát akácvirág a fán
naponta úgy hinti szerte
akárha valóság lenne*

Akkor

*akkor majd kísétál addig
hattyúkat kacsákat etet
az élet olyan romantik
csaphatja akár a szelet*

*deres fejjel is magának
tán jobb is hogy üres a part
kergetik egymást az árnyak
írva van tart ameddig tart*

*miért is lógatná orrát
már viszi a morzsát a szél
és kordon se már csak korlát*

*akit kapaszkodó kísér
hálát is adhat a sorsnak
majd feltámadnak a holtak*